Dosarul nr.3-5141/2024

HOTĂRÎRE
În numele legii

11 iulie 2025

mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău (Sediul Rîșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Jomiru-Niculiță
Grefier Victorița Colesnic
Interpret Kurucay Nadejda

Cu participarea:
Reclamantului Huseynov Murad,
Avocatului reclamantului în baza mandatului din 14.05.2024, Ropot Veaceslav,
Reprezentantului pârâtului în baza procurii din 22.04.2025, valabilă până la 31.12.2025, Armanu Igor,

a judecat acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *Huseynov Murad* către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

Aspecte de procedură.

La 19.12.2024, reclamantul *Huseynov Murad*, prin intermediul avocatului *Ropot Veaceslav* a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului-Inspectoratul General pentru Migrațiune, Direcția Azil și Apatridie din cadru MAI privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Potrivit fișei de repartizare, la 19.12.2024 cauza a fost repartizată judecătorului, Veronica Jomiru-Niculiță (f.d.1), iar prin încheierea din 20.12.2024 s-a dispus pregătirea pricinii pentru dezbateri judiciare în procedura de contencios administrativ (f.d.1, 16).

Pretențiile și argumentele reclamantei:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat anularea deciziei nr.***** din 13.11.24 a Direcţiei Azil şi Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație cu obligarea acordării străinului Huseynov Murad azilul (statutul de refugiat) pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia nr.***** din 13.11.2024 i-a fost respinsă cererea de azil și nu este de acord, o consideră ilegală și pasibilă anulării.

Notează că solicită acordarea protectiei umañitare datorită „riscului real de a suferi vătămările grave în tara sa de origine, definit în art.45 alin.(3) al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în R.M, luând în considerare situaţia politică din ţara de origine a solicitantului care este una instabilă, conducerea căreia admite frecvent tratamente arbitrare şi abuzive față de membrii societăţii civile.

În susținerea pretențiilor sale a făcut referire la rapoarte şi comunicate de presă a organizaţiilor internaționale privind apărarea drepturilor omului, ca articolul denumit „Comitetul ONU împotriva Torturii publică concluziile privind Austria, Azerbaidjan, Finlanda, Honduras, Liechtenstein şi Macedonia de Nord” din 10.05.2024, Raportul "World Report 2024" publicat de organizaţia Human Rights Watch (care poate fi găsit la sursa https://www.hrw.org/world-report/2024/countrychapters/azerbaijan), articolul publicat de (CPT) - Comitetul pentru prevenirea torturii şi a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, denumit „Comitetul Antitortură (CPT) care emite o declaraţie publică cu privire la Azerbaidjan" din 03.07.2024.

Punctează că autoritatea migraţională nu a intrat în esența riscurilor la care poate fi supus în cazul refuzului de ai oferi o formă de protecţie şi în consecinţă Republica Moldova ar putea admite violarea art.3 din Convenţie, similar cauzei Ilias şi Ahmed v. Ungaria. La caz consideră aplicabilă norma prevăzută de art.224 alin.(1) lit.b) din Codul Administrativ.

Argumentele pârâtului:

Reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrațiune a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată (f.d.18-24).

Pârâtul a indicat că solicitantul este născut în orașul Basarkechecer, Armenia, de naționalitate azerbaidjan, cetățean al Azerbaidjanului și de religie musulman. Solicitantul a declarat că în anul 2014 a plecat legal din Azerbaidjan în Republica Belarus, iar în anul 2017 a venit cu autocarul din Ucraina în Republica Moldova cu scop de muncă la compania Eldorado. Scopul plecării din Azerbaidjan, solicitantul l-a indicat că în 2014, seara întorcîndu-se de la serviciu cu un grup de persoane, au fost stopați în stradă de un alt grup de persoane, fiind membrii unui partid politic (denumirea nu cunoaște), liderul partidului, Aii Insanov.

Solicitantul a declarat că a fost dus într-un subsol și îndemnați să adere la acel partid și fiind impus de circumstanțe a acceptat să adere la partid, după care a plecat din or.Șankir în or.Bacu, unde a lucrat o perioadă. Nu s-a adresat la organele competente din Azerbaidjan, referitor la incidentul petrecut.

Urmare a plecat în Republica Belarus la muncă, apoi în Ucraina. În anul 2017 a venit în Republica Moldova în scop de muncă la compania Eldorado, unde a locuit pînă în prezent în baza permisului de ședere. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova,

solicitantul a invocat că se teme să revină în țara de origine, deoarece riscă să fie ucis de membrii partidului condus de Aii Insanov.

În urma examinării mențiunilor declarate de către solicitantul de azil în colaborare cu informația din țara de origine, în detrimentul acestuia s-au apreciat următoarele aspecte: că solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală. Referitor la temerea să revină în țara de origine deoarece poate fi ucis de oamenii lui Aii Insanov, declarații ce nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă. Solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, dânsul nu a identificat nici un motiv imperios de temere, ci a relatat un caz care ar putea fi calificat drept o aventură a acestuia.

Ce ține de motivul părăsii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, reclamantul a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților de stat, ca o persoană ce ar prezenta un pericol național.

Potrivit Sistemului Informațional al Inspectoratului General pentru Migrație, pe perioada 05.11.2018 - 30.11.2019, Huseynov Murad deținea drept de ședere și de muncă pe teritoriu Republicii Moldova, totodată, abia în anul 2024 a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova, astfel acțiunea acestuia urmează a fi considerate ca un motiv economic, dar nu în vederea solicitării azilului.

La fel, în privința lui Murad Huseynov a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că acesta, aflîndu-se în mun.Chișinău a desfășurat activitate de muncă ca cetățean străin, aflat provizoriu pe teritoriul Republicii Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit, acțiunile acestuia fiind calificate în baza art.334 alin. (2) din Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art.34 alin.(l) din Codul Contravențional, constituie 3000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia întocmită la 13.02.2023 pe semnele contravenției prevăzute de art.334 alin.(2) din Codul Contravențional, la 17.02.2023, Huseynov Murad a înregistrat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție menționat în cancelaria autorității din care face parte agentul constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr.5r-1349/2022 din 05.07.2023 s-a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de Huseynov Murad împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI05946340 din 13.02.2022.

Pârâta a notat că reclamantul a părăsit țara de origine, nefiind supus persecuției, pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinie publică sau apartenență la un anumit grup social,

motivul plecării fiind unul economic. Solicitantul a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență cu autoritățile de stat prin ce concluzionează că reclamanta se bucură de protecția autorităților naționale de stat și ultimele nu au întreprins careva măsuri împotriva acesteia ce ar pune în pericol viața și integritatea sa.

Consideră pârâta că reclamantul nu a probat faptul aplicării în privința sa a careva acte de persecuție în sensul art.17 al legii nr.270/2008, limitându-se doar la afirmații cu caracter declarativ, nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente temerea sa întemeiată de persecuție în cazul în care revine în țara de origine.

Reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale de stat și acestea niciodată nu au întreprins careva măsuri ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

În urma examinării notei de interviu, s-a constatat faptul că solicitantul de azil nu este supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție definite la art.45 alin.(1) și (2), în vederea solicitării protecției umanitare prevăzute de art.19 din legea nr.270/2008, părăsind țara de origine din alte considerente.

Astfel, după cercetarea notei de interviu s-a stabilit că solicitantul de azil nu a invocat argumente plauzibile sau probe veridice care să demonstreze că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supusă unor tratamente contrare prevederilor art.3 CtEDO. Or, potrivit informației din țara de origine nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări a situației din țară care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și nu au fost găsite rapoarte ce ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

<u>Argumentele participanților în ședința de judecată:</u>

Avocatului reclamantului, cât și reclamantul au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantului pârâtului a solicitat respingerea acțiunii inițiale, ca fiind neîntemeiată.

MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

Audiind în ședința de judecată participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată constată următoarele.

<u>Admisibilitatea acțiunii</u>

Prevederile art.207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că decizia Inspectoratului General pentru Migrație cu nr.***** din 13.11.2024 privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art.10 și 11 ale Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea

publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamanta revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept la azil pe teritoriul RM în sensul art.17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18.12.2008, deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul a respectat procedura de contestare a deciziei privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

La fel, ținând cont de prevederile art.209 alin.(1) și (2) lit. a), raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamantă a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 13.11.2024, comunicată reclamantului la 18.11.2024, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la oficiul poștal la 17.12.2024, înregistrată la 19.12.2024, în interiorul termenului reglementat de art.209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

<u>Legislația aplicabilă</u>

Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova,

Articolul 3 *În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:*

azil *– instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;*

azil politic *– protecţie excepţională acordată străinului de către Preşedintele Republicii Moldova;*

beneficiar de protecție internațională *– cetățean străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecţie umanitară, astfel cum sînt definite la art.17 și 19;*

Articolul 16 -<u>Formele de protecţie</u>

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Articolul 17 -Statutul de refugiat

*Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei **temeri bine întemeiate de a fi persecutat** pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.*

Articolul 19 Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 43 -Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22–27.

Articolul 44 -Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45 -Persecuţia şi vătămările grave

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) ***Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:***

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

Articolul 46 -Motive de persecuţie

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) *conceptul de rasă*, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) *conceptul de religie*, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) *conceptul de naţionalitate* nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) *conceptul de grup social*, în cazul în care:

-membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) *conceptul de opinie politică*, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe ***o legătură*** între *motivele* menţionate în prezentul articol şi *actele de persecuţie* stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

Articolul 47 Agenţii de persecuţie sau vătămări grave

Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47.

Articolul 48

Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) ***La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie*** *sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.*

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant ***după părăsirea ţării de origine****, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.*

Aprecierea instanței de judecată în privința argumentelor și probelor prezentate de părți.

În acest caz, la 16.05.2024 străinul *Huseynov Murad*, originar Armenia, din orașul Basarkechecer, de naționalitate azerbaidjan, cetățean al Azerbaidjanului și de religie musulmană s-a adresat Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu

cererea de acordare a protecției sub formă de azil, indicând frica de întoarcere în țara de origine (f.d.2 dosar administrativ).

Astfel, se constată că pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între motivele menţionate și actele de persecuție (*art.43-46 din Legea nr.270 din 18.12.2008),* iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

De asemenea, se impune necesitatea stabilirii dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției în țara în care s-ar reîntoarce, or, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară, neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție.

Potrivit notei de interviu din 23.10.2024, reclamantul a indicat ca motiv al solicitării de azil în Republica Moldova este protecția vieții personale, iar dacă s-ar întoarce înapoi în țara de origine ar putea fi prins și ucis de oamenii lui Ali Insanov. În cazul reîntoarcerii în țara de origine ar putea să se mute în altă zonă pentru a scăpa de pericole, dar nu dorește fiindcă îi este frică să nu fie prins de oamenii lui Ali Insanov.

Instanța de judecată constată că în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea unei forme de protecție reclamantului în contextul în care s-a constatat că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art.47 din legea nr.270 din 18.12.2008 și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

În continuare, instanța de judecată se va expune detaliat asupra lipsei temeiurilor de acordare a azilului în motivele invocate de către solicitant, după cum urmează.

Instanța reține că în conformitate cu reglementările privind azilul, statutul de refugiat este acordat persoanelor care demonstrează că se află într-o situație de temere bine întemeiată de a fi persecutate în țara de origine. Această persecuție trebuie să fie legată de motive precum rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, iar solicitantul trebuie să fie în astfel de temeri în legătură cu propria țară de origine.

Instanța notează că o persoană care solicită azil și nu probează cu nimic despre temerile legate de țara sa natală nu poate beneficia de protecție prin prisma Legii privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Prin urmare, din materialele cauzei rezultă în mod cert că reclamantul a părăsit țara de origine în mod legal, în anul 2014, nefiind constrâns să plece din țara de origine, iar pe teritoriul RM locuiește din 2017.

Mai mult, acesta a interacționat cu autoritățile Azerbaidjanului pentru perfectarea pașaportului în 2020, astfel având tangență directă cu autoritățile de stat, fapt ce rezultă că nu se află în vizorul autorităților de stat.

Se atrage atenția că solicitantul din 2014 a plecat din țara de origine spre Republica Belorus, iar în 2017 a intrat în Republica Moldova cu scop de muncă, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sed. Rîșcani prin care a fost respinsă contestația depusă de reclamant asupra procesului verbal contravențional nr.7831757937908597 din 26.10.2022 întocmit în baza art. 334 alin.(2) Cod contravențional, pe motiv că în aflându-se în ***** desfășura activitate de muncă aflat provizoriu pe teritoriul Republicii Moldova fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit.(f.d.21 dosar administrativ). Nu dorește să revină în țara de origine din cauza că nu se simte în siguranță.

Referitor la evaluarea credibilității au fost luate în considerare declarațiile solicitantului, potrivit cărora nu dorește să revină în țara de origine din cauza pericolului pentru viață, cât și pentru securitatea sa, declarații care urmează a fi analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabila.

Cu referire la temerea de a se întoarce datorită oamenilor lui Ali Insanov, se reține că reclamantul nu a detaliat membru cărui partid politic este acesta. A mai menționat că a aderat ulterior la grupul politic, dar nu a indicat care concret.

De asemenea se atrage atenția că persoana care are o temere, o dată ce a intrat pe teritoriul unui stat străin depune eforturi pentru a solicita azil, pe când în cazul reclamantului se reține că cererea de azil a fost depusă după 7 ani trăiți în RM.

Analizând motivele invocate referitoare la părăsirea țării de origine și solicitării azilului, se atrage atenția că declarațiile urmează a fi analizate în contextul unor situații concrete, or, statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stari de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul „temeri bine întemeiate” conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate în considerație ambele elemente.

Astfel, din cele constatate supra reclamantul nu a individualizat nici o temere rezonabilă de unde ar rezulta că a părăsit țara de origine din motive imperioase sau că după părăsirea țării de origine a întreprins acțiuni care fiind cunoscute ar determina existenței unei temeri bine întemeiate.

În concluzie, instanța consideră că solicitantul de azil nu are nevoie de acordarea unei forme de protecție. Mai mult, art.49 din Legea nr.270 din 18.12.2008 stipulează că protecția internațională nu se acordă dacă solicitantul poate fi protejat într-o altă regiune din țara sa de origine, unde nu se justifică temerea bine întemeiată de persecuție sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave. În speță, reclamantul nu a prezentat dovezi suficiente care să demonstreze că întreaga țară de origine reprezintă un pericol pentru acesta, iar declarațiile sale nu sunt susținute de probe clare și concludente.

Așadar, reieșind din cele enunțate, instanța constată că decizia contestată privind respingerea cererii de azil a lui Huseynov Murad este legală și întemeiată, or, cetățeanul

străin nu a probat faptul supunerii persecuției în țara de origine, iar situația din țara de origine a acestuia nu prezintă pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În conformitate cu prevederile art.art.224-225, 229, 232 Cod Administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *Huseynov Murad* către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea deciziei nr.***** din 13.11.2024 de respingere a cererii de azil.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
judecător **V. Jomiru-Niculiță**